

Kees Broere staat ergens voor

Door Eric de Brabander

Kees Broere is correspondent voor de Volkskrant en columnist voor One World, een blad dat 10 maal per jaar verschijnt en uitgegeven wordt door het National Committee for International Cooperation and Sustainable Development. Dit blad verkoopt zichzelf met de slogan 'journalistiek voor een eerlijke en duurzame wereld.' Dat zegt veel over wat voor journalist en correspondent Broere is en waarvoor hij staat.

In 1998 vertrok hij naar Afrika om voor de Volkskrant te werken in Nairobi, Kenia. Ook verbleef hij vijf jaar in Zuid-Azië. Afrika en Azië als werkgebied ruilde hij twee jaar geleden in voor Curaçao. We hebben te maken met een kosmopoliet dus.

Een lezer, gewend aan de hedendaagse tijd waar informatie in sneltreinvaart opgeslurpt kan worden vanaf de beeldschermen van computers, laptops en smartphones doet er goed aan eerst rustig een gemakkelijke stoel te zoeken voordat hij het boek Pom openslaat. Broere heeft flink de rem op zijn pen gezet, zo leek het nadat ik een aantal bladzijden gelezen had. Het boek kabbelt zich schijnbaar in een rustig tempo voort. Schijnbaar, want in het Afrika van de jaren negentig gebeurt in sneltreinvaart zo veel op sociaal, sociologisch en economisch gebied en elk van die gebeurtenissen krijgt in Pom de nodige aandacht. De roman Pom is geen debuut. Kees Broere publiceerde onder de naam Kees Asten twee eerdere romans.

Peter Flinck, hoofdpersoon in de roman, wordt door zijn werkgever uitgezonden naar Nairobi, Kenia. In Kenia vergaart hij al snel een gemêleerd gezelschap om zich heen. Expats en Kenianen in alle maten en soorten. Vooringenomen mensen, zelfingenomen mensen en mensen

Kees Broere

met een duidelijke toekomstvisie. Flinck wordt door al die mensen in figuurlijke zin goed door elkaar gerammeld, zodanig dat hij begint te twifelen aan zijn eigen 'vooringenomen' identiteit. Een zoektocht naar identiteit is onzinnig, zo leert Peter. Die meten de mensen in je directe omgeving je wel aan.

Rohihlala bijvoorbeeld. De echte voornaam van Nelson Mandela. Voor de blanke overheersers was Rohihlala onuitsprekbaar. Het verhaal gaat dat een Britse onderwijzer hem Nelson noemde. Nu ligt identiteit natuurlijk niet alleen vastgebakken in een naam. Maar het is een voorbeeld van het stuitende gemak waarmee mensen hun identiteit wordt ontnomen, zoals dat in de koloniën zo vaak werd gedaan.

Peters moeder Eva, een gepensioneerde arts, had Peter vanaf zijn geboorte geboetseerd tot wat hij dacht te zijn voor zijn vertrek naar Afrika. Net zoals zijn vrienden Sander en Marleen met hem gedaan hadden. Zij hadden hem gevormd tot wat hij was.

„Wie ben je Peter?“, vraagt zijn moeder.

„Ik ben de zoon van Eva.“

„Je hebt gelijk, je bent mijn zoon, mijn enig kind. Wie ben je zonder mij?“

„We gaan het meemaken. In

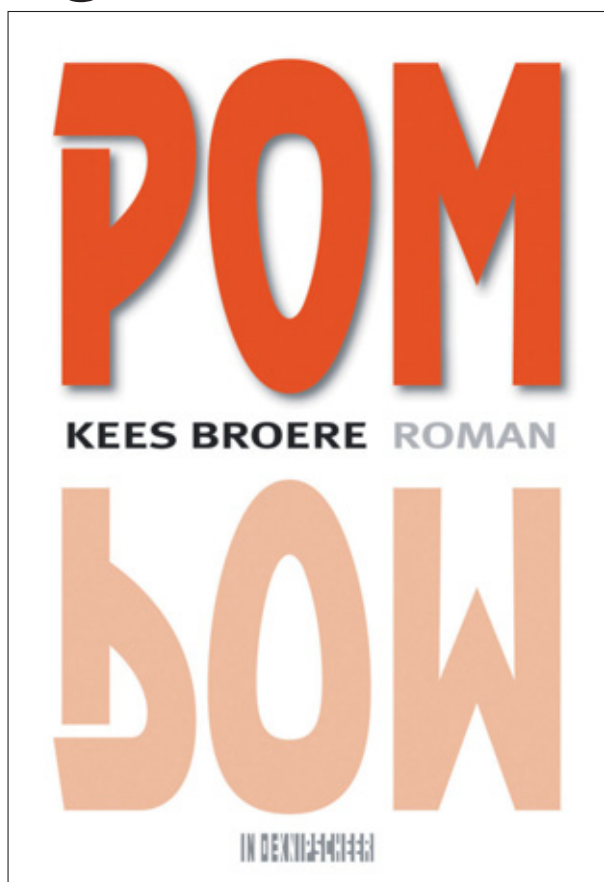
Nairobi, zonder jou. Ik zal het ontdekken.“ En zo begint de ontdekkingsreis.

Om iets te leren, moet je soms iets vergeten wat je eerder hebt geleerd, zegt Peter enkele bladzijden verder. „Het product Peter, als de glorieuze top van alles wat jouw moeder dapper tot stand heeft gebracht“, constateert een Keniaanse vriendin van Peter. Een discussie over kolonisatie en het verlies van eigen identiteit boeide me omdat deze discussie zo universeel is en net als in alle ex-koloniën ook op Curaçao had kunnen plaatsvinden. Gekoloniseerd zijn betekent behalve uitbuiting ook beroofd zijn van je eigen geschiedenis. Zonder geschiedenis geen identiteit. Mensen met een koloniaal verleden zijn mensen die snappen dat zij zichzelf niet kunnen kennen. 'Koloniaal geperverteert', zo noemt Broere het.

Broere laat in zijn boek zien hoe de Afrikaanse mens waarheden die diametraal tegenover elkaar staan, toch naast elkaar kan accepteren. Als voorbeeld gebruikt hij de evolutieer en de Bijbel. Misschien, zo laat hij een van zijn personen zeggen, gaat het niet om waarheid, maar om de functie van het verhaal. Dus niet, wat wordt er verteld, maar waarom wordt iets verteld.

Pom gaat niet uitsluitend over identiteit in een razendsnel veranderend Afrika, het gaat ook over de waarde van het leven, oftewel, de afwezigheid daarvan. Sophie, een Afrikaanse vriendin van Peter, zei het zo nadat ze na een wilde nacht in zijn bed wakker werd en zich lui omdraaide: wij snakken allemaal naar onsterfelijkheid, maar vervelen ons kapot op een zondagmiddag. Om er aan toe te voegen: ik heb me geen moment verveeld.

Op een vrijdagochtend, in augustus 1998 knalden de ramen uit het kantoorgebouw van de Nederlandse ambassade in Nairobi. Bij de Amerikaanse

De omslag van het boek

ambassade was een autobom ontploft. Tweehonderd doden. De voorbode van een reeks aanslagen die een aantal jaren later zou uitmonden in het ineenstorten van de Twin Towers in New York. De naam Osama Bin Laden gonsde toen al binnen de Keniaanse geheime dienst en niet veel later daarbuiten. Peter Flinck was erbij. Hij werd door de Nederlandse geheime dienst geronseld om bij zijn moslimkennis zijn oor te luisteren te leggen, op zoek naar subversieve elementen. Maar Peters sympathie lag niet eensluitend bij de voormalige westerse kolonisatoren. Hij was gefascineerd door

de islamitische cultuur. Niet alleen voor het onbekende daarin. En Peter was dichter bij terrorisme dan hij vermoedde, door zijn vriendschap met de zich radicaliserende Saida. Peters atheïsme gedijde het best in spirituele grond, zo stelt de schrijver.

Een ongemakkelijke, ontregende maar ook ontroerende roman, zo werd Pom in de Volkskrant aangekondigd. En de titel? Pom was het konijn van Peters Nederlandse vrienden Marleen en Sander. Dat konijn legt op de laatste bladzijde het loodje.

Pom is uitgegeven door uitgeverij In de Knipscheer.

Milieustatistiek 2017

Van een onzer verslaggevers
WILLEMSTAD - De derde editie van Milieustatistiek is gepubliceerd. Dit meldt het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS).

Dit 'Compendium Environmental Statistics Curaçao 2017' bevat informatie over milieugerelateerde onderwerpen tot en met het jaar 2017.

De publicatie geeft een zo compleet mogelijk beeld van verschillende onderwerpen, zoals bevolkingsdruk, energievraagstukken, afvalproblematiek, luchtverontreiniging

en duurzame groei. Het compendium is gebaseerd op een internationaal toegepaste methodologie van de United Nations, de FDES (Framework for the Development of Environmental Statistics). Jaarlijks wordt een vernieuwde uitgave gepubliceerd op de website van het CBS. Geïnteresseerden kunnen deze uitgave downloaden.

Het compendium is tot stand gekomen dankzij de medewerking van vele personen en organisaties, zowel de overheid als bedrijven.

Giselle Mc William

'Analyse verkeerssituatie Sta. Rosa noodzakelijk'

Van een onzer verslaggevers

WILLEMSTAD - Statenlid Giselle Mc William wil dat er een analyse wordt gemaakt van de verkeerssituatie bij de rotonde van Sta. Rosa. Volgens Mc William had de rotonde verlichting moeten brengen in de verkeersflow na het verwijderen van de stoplichten. Het tegendeel is volgens het Statenlid echter waar. „Na de opening van de rotonde werd duidelijk dat deze niet het gewenste resultaat had. Ook het besluit om drempels te plaatsen na de rotonde in de richting van

de kerk van Sta. Rosa en het feit dat automobilisten op de Seru Loraweg de kans krijgen om net voor de rotonde ook rechtsaf te slaan, zorgen ervoor dat de verkeersstroom telkens opgehouden wordt. Dat veroorzaakt irritaties en ongenoegen bij de verkeersdeelnemers, omwonenden en buschauffeurs“, aldus het Statenlid die de minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning (VVRP) aanspoort de situatie zo snel mogelijk te laten analyseren om tot een oplossing te komen.